

จะเห็นได้ว่า ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จในการอ่านได้ โดยสามารถนำความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมที่ตนมีอยู่ก่อน ข้อความในเรื่องที่อ่านได้อย่างสัมพันธ์กัน แต่ความยากของการอ่านเข้าใจความในการอ่านเรื่องหนึ่ง ๆ นั้น ส่วนการที่ผู้อ่านไม่สามารถทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านได้อย่างชัดเจน อาจเนื่องมาจากไม่สามารถดึงเอาความรู้เดิมมาใช้ที่เหมาะสม หรือผู้อ่านไม่สามารถนำเอาการประมวลข้อมูลแบบบน - ล่าง มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งที่ผู้อ่านอาจมีโครงสร้างความรู้เดิมอยู่แล้ว หรือผู้อ่านอาจจะยังไม่มีโครงสร้างความรู้เดิม ตามที่ผู้เขียนได้เขียนเอาไว้ หรือภาคการดึงเอาไว้ โครงสร้างความรู้เดิมที่เหมาะสมจะต้องมีอยู่ในตัวผู้อ่าน และต้องได้รับการนำมาใช้อย่างเหมาะสมขณะที่กำลังอ่านบทความหรือเนื้อเรื่องนั้น ๆ การเข้าใจความจึงจะเกิดขึ้น

จากแนวคิดจากทฤษฎีการประมวลข้อมูลและทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม ดังกล่าว ได้มีนักจิตภาษาศาสตร์พยายามศึกษาและอธิบายโครงสร้างของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในกระบวนการอ่าน เข้าใจว่ามีความหมายอย่างไร และมีองค์ประกอบอะไรบ้าง และประมวลกันสร้างเป็นรูปแบบการอ่าน รูปแบบการอ่านตามแนวคิดและทฤษฎีทั้งสองที่สมบูรณ์และครอบคลุมขึ้นมาเป็นทฤษฎีรูปแบบการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ รูปแบบการอ่านของคุกและไมเออร์ (Cook and Mayer, 1983) รูปแบบการอ่านของคินทซ์ และแวนดิก (Kintsch and Vandijk, 1978) และรูปแบบการอ่านของคุกและไมเออร์ และไวน์สไตน์ (Cook and Mayer and Weinstein, 1985 : 315 - 317) แต่ละรูปแบบมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

รูปแบบการอ่านของคุกและไมเออร์ (Cook and Mayer)

คุกและไมเออร์ (Cook and Mayer, 1983 : 89 - 93 อ้างถึงในลัดดาวัลย์ ปริวรรตพันธ์, 2539 : 20) ได้เสนอองค์ประกอบไว้ 4 ประการของการอ่านได้อย่างมีความหมาย ได้แก่ กลวิธีการอ่าน (Reading Strategies) กระบวนการเข้ารหัส (Encoding Process) ผลการเรียนรู้ (Learning Outcome) และการวัดความสามารถในการอ่าน (Assessment of Reading ability) โดยที่กลวิธีการอ่านเป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ แต่กระบวนการเข้ารหัส และผลเรียนรู้เป็นพฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง หัวใจสำคัญของรูปแบบการอ่านของคุกและไมเออร์ คือ กลวิธีการอ่านส่งผลต่อกระบวนการเข้ารหัสและผลเรียนรู้ ซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการอ่านเข้าใจอีกต่อหนึ่ง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กลวิธีการอ่าน คือ กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาเป็นพฤติกรรมที่ผู้อ่านใช้ขณะอ่านเนื้อเรื่องหรือข้อความที่ขีดเส้นใต้ (Underlining) การเขียนซ้ำ (Copying) การย่อความ (Summarizing) เป็นต้น คุกและไมเออร์ ได้กล่าวว่า กลวิธีเหล่านี้ส่งผลโดยตรงต่อกระบวนการเข้ารหัส จึงมีความสำคัญโดยตรงกับเป้าหมายของการอ่าน เพื่อเพิ่มความสามารถในการจำได้ การเข้าใจ

ความหมายหรือการนำความรู้จากเนื้อเรื่องไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่นและมีผลงานวิจัยยืนยันประสิทธิภาพของกลวิธีเหล่านี้ว่า สามารถพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจได้

2. กระบวนการเข้ารหัส เป็นกระบวนการทางปัญญา ในการประมวลข้อมูลที่รับเข้ามาจากการอ่าน กระบวนการเข้ารหัสทำหน้าที่สนองตอบต่อเป้าหมายของกลวิธีการอ่านกระบวนการเข้ารหัสที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่

2.1 การเลือก (Selection) คือ การที่ผู้อ่านให้ความสนใจต่อข้อมูลใดข้อมูลหนึ่งเนื่องจากข้อความหรือเนื้อเรื่องที่อ่าน

2.2 การสร้างความสัมพันธ์ภายในระหว่างใจความในเนื้อความในเรื่องที่อ่าน (Construction) สร้างความเชื่อมโยงภายในระหว่างใจความที่รับเข้ามาในแหล่งความจำระยะสั้น

2.3 การบูรณาการ (Integration) เป็นการเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับข้อมูลความรู้เดิมที่มีอยู่เดิม โดยที่ผู้อ่านค้นหาความรู้เดิมที่สะสมไว้ในแหล่งความจำระยะยาว แล้วเคลื่อนย้ายความรู้นี้ไปยังแหล่งความจำระยะสั้น แล้วก็จะมีการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างความรู้เดิมและความรู้ใหม่จากเนื้อเรื่อง หรือข้อความที่อ่านแล้วสร้างขึ้นมาเป็นความรู้ใหม่ของตนเอง

2.4 การรับรู้ (Acquisition) คือ การเคลื่อนย้ายข้อมูลที่ได้จากขั้นการบูรณาการจากแหล่งความจำระยะสั้นเข้าสู่แหล่งความจำระยะยาว เพื่อสะสมเป็นความรู้ที่ถาวรต่อไป

3. ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) เป็น โครงสร้างของกลุ่มความรู้ที่เกิดขึ้นภายในสมองของผู้อ่านที่ได้มาจากการอ่าน ผลการเรียนรู้อยู่ในรูปของกลุ่มข้อมูล (Nodes) และการเชื่อมโยงของข้อมูล (Links)

รูปแบบการอ่านของคินท์ และแวนดิด (Kintsh and Vandijk)

คินท์ และแวนดิด (Kintsh and Vandijk, 1978 : 394) ได้กล่าวถึง การอ่านว่าเป็น กระบวนการสร้างความหมายโดยการเชื่อมโดยประพจน์ต่าง ๆ (Propositions) เข้าด้วยกัน โดยการใช้อรรถนุমানประพจน์ในความหมายของคินท์และแวนดิด หมายถึง กลุ่มคำที่ประกอบด้วยส่วนขยาย (Predicate) และส่วนของเนื้อหา (Argument) ส่วนขยาย ได้แก่ คำกริยา คำคุณศัพท์ คำขยายกริยา และคำที่ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมโยงในประโยค ส่วนเนื้อหา ได้แก่ คำนาม นามวลี หรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่ในประโยค ซึ่งคำเหล่านี้จะมีการเชื่อมโยงความหมายโดยการอรรถนุমান

พื้นฐานความสัมพันธ์ระหว่างประพจน์ คินท์และแวนดิด ได้เสนอกระบวนการอ่านในใจความว่า บุคคลจะประสบผลสำเร็จในการอ่านได้จะต้องเป็นผลมาจากกระบวนการจำ 4 ขั้นตอนคือ

1. การเลือกประพจน์เข้ามาประมวลข้อมูล แล้วเก็บไว้ในความจำระยะยาว
2. การอรรถนุমান (Inferences) คือ การเชื่อมโยงกัน (Coherence) ระหว่างข้อมูลที่สัมพันธ์

กันและให้ความหมายประพจน์แล้วทำให้เกิดความหมายขึ้นมา ซึ่งจะต้องใช้ความรู้เดิมที่มีใน ความจำระยะยาวโดยการอนุมานเพื่อเพิ่มประพจน์ที่มีส่วนเนื้อหาที่สัมพันธ์กับประพจน์ใหม่

3. การจัดระเบียบประพจน์หรือหน่วยข้อมูลใหม่ (Reorganization) เพื่อให้ผู้อ่านสามารถ เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้

4. การค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องในความจำระยะยาว (Reinstatement) เข้ามาใช้ในความจำระยะ สั้น แต่ถ้าหากประพจน์ขาดข้อมูลที่สัมพันธ์กัน ผู้อ่านจะต้องค้นหาข้อมูลในความจำระยะยาวมาจาก ประพจน์เก่าที่เก็บสะสมไว้ในความจำระยะยาว เพื่อเชื่อมโยงเข้ากับประพจน์ใหม่ให้เกิดความหมาย ขึ้นมา ผู้อ่านจะเกิดความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้

ความคิดเห็นของคินทซ์ และแวนดิด เน้นว่าการอนุมาน การค้นหา หรือรื้อฟื้นข้อมูลใน ความจำระยะยาว และการจัดระเบียบประพจน์ใหม่ แม้กระบวนการนี้จะไม่ตรงกับกระบวนการ บุรณาการข้อมูลของคุณและไมเออร์โดยตรงมากนัก ซึ่งคินทซ์ และแวนดิด มีความคิดเห็น ว่า กระบวนการนี้ คือ กระบวนการย่อเรื่องนั่นเอง สรุปย่อเรื่องเป็นกระบวนการขยายความ ที่ส่งผลต่อ การบูรณาการข้อความรู้ใหม่กับความรู้เก่า

รูปแบบการอ่านของคุณและไมเออร์และไวน์สไตน์ (Cook and Mayer and Weinstein)

คุณและไมเออร์ และไวน์สไตน์ (Cook and Mayer and Weinstein, 1985 : 315 - 317) ได้ พัฒนารูปแบบการอ่านโดยบูรณาการทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม รูปแบบการอ่านของคินทซ์และ แวนดิดและรูปแบบการอ่านของคุณและไมเออร์เข้าด้วยกัน เป็นรูปแบบการอ่านที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่ง เป็นรูปแบบการอ่านที่มีสาระสำคัญว่า ความเข้าใจในการอ่านเกิดจากกลไกทางสมอง 3 อย่าง คือ กระบวนการเลือกและรับรู้ กระบวนการสร้างความสัมพันธ์ภายในระหว่างใจความสำคัญเข้า ด้วยกัน และกระบวนการบูรณาการหน่วยข้อมูลใหม่กับข้อมูลเดิม ซึ่งเป็นกลไกทางสมองที่เกิดขึ้น ในช่วงระยะของการเข้ารหัส ซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งของระบบการประมวลข้อมูล โดยมีกลไกวิธีการ อ่านสิ่งผลต่อกลไกทางสมอง 3 อย่าง ดังกล่าว ทำให้เกิดผลการเรียนรู้ที่ผู้แสดงออกมาเป็น ความสามารถในการอ่านอีกต่อหนึ่ง ดังไดอะแกรม 3

ไดอะแกรม 3 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการอ่าน กระบวนการเข้ารหัส ผลการเรียนรู้ และความสามารถในการอ่าน ตามแนวคิดทฤษฎีประมวลข้อมูล และทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม

กลวิธีการอ่าน (Reading Strategies)	กระบวนการเข้ารหัส (Encoding Process)	ผลการเรียนรู้ (Learning Outcome)	ความสามารถในการอ่าน (Performance)
<p>กลวิธีทำซ้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การขีดเส้นใต้ - การเขียนซ้ำ <p>ฯลฯ</p> <p>กลวิธีการขยายความ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การย่อความ - การตั้งคำถาม <p>ฯลฯ</p> <p>กลวิธีการจัดระเบียบข้อความ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การเลือกรับรู้ - การสร้างความสัมพันธ์ภายในระหว่างใจความ <ul style="list-style-type: none"> - การบูรณาการข้อมูลใหม่กับข้อมูลเก่า 	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลในรูปคำประพจน์ - ข้อเท็จจริง กฎมโนทัศน์ <ul style="list-style-type: none"> - แบบการเชื่อมโยงภายในระหว่างข้อมูล - แบบการจัดระเบียบข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> - การจำคำ กฎหลักการ คำนิยาม มโนทัศน์ การจับใจความหลัก <ul style="list-style-type: none"> - การอนุมาน - การแก้ปัญหา

ที่มา : สุมาลี ชุศรี (2536 : 34)

จากไดอะแกรมแสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบที่เป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาความสามารถในการอ่านเข้าใจใจความ กลวิธีการอ่าน หากเราสามารถสร้างกลวิธีการอ่านให้เกิดขึ้นแล้ว ความสามารถในการอ่านก็จะได้รับการพัฒนาไปพร้อม ๆ ไปด้วย

คอกซ์ (Cox, 1988 : 312 - 313) ได้กล่าวถึงการอ่านเอาไว้ว่า เป็นกระบวนการถูกอธิบายแตกต่างกันออกไป โดยผู้วิจัยทางการอ่านและนักทฤษฎีต่าง ๆ แต่ละรูปแบบของกระบวนการอ่านเหล่านั้นจะถูกเชื่อมโยงเข้ากับแนวคิดในการสอนอ่าน ซึ่งสามารถจัดรูปแบบการอ่านได้ 3 ประเภทได้ดังนี้

1. รูปแบบการอ่านตามยาว (Linear Model) หรือรูปแบบฐาน – ตู – ยอด ซึ่งอธิบายได้ว่าเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านมีการเรียนรู้ที่จะจดจำตัวอักษรต่าง ๆ ก่อน จากนั้นก็จะจดจำคำ แล้วจำคำในบริบทต่าง ๆ สุดท้ายก็จะเกิดความเข้าใจในสิ่งที่กำลังอ่าน โดยที่ผู้อ่านต้องรับหน้าที่ในการสร้างความหมายจากบทอ่าน ตามที่ผู้เขียนตั้งใจจะสื่อความหมาย

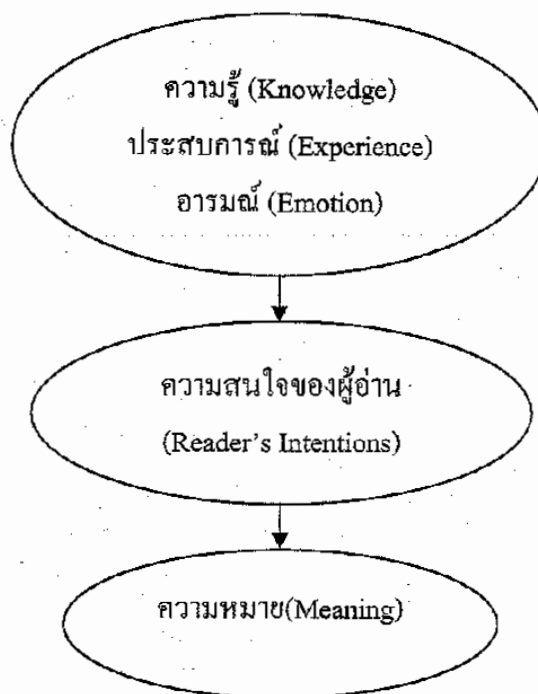
2. รูปแบบการอ่านตามแนวจิตภาษาศาสตร์ (Psycholinguistic Model) หรือ รูปแบบการอ่านจากยอด – ตู – ฐาน ซึ่งเกิดจากแนวคิดของกูดแมน (Goodman, 1972 : 472) โดยอธิบายการอ่านเป็นกระบวนการทดสอบ ผู้อ่านมีหน้าที่การพยากรณ์ความหมายของสิ่งที่กำลังอ่าน โดยอาศัยข้อมูลจากบทอ่านน้อยมาก ผู้อ่านจะทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความหมายที่ตนสร้างขึ้น และยอมรับหรือปฏิเสธในเวลาเดียวกัน

3. รูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) หรือทฤษฎีโครงสร้างแบบความรู้เดิม (Schema Theory) ซึ่งเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน โดยจะกล่าวถึงวิธีการที่ผู้อ่านรับ เก็บ และใช้ความรู้ที่อยู่ในรูปของโครงสร้างความรู้เดิมในสมอง ผู้อ่านมีหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างความรู้เดิมต่างๆ ใช้กลวิธีการอ่านส่วนบุคคล สร้างและปรับเปลี่ยนจุดประสงค์ในการอ่าน เพื่อสร้างความหมายจากบทอ่าน ดังนั้น การอ่านจึงประกอบด้วยทั้งกระบวนการอ่านแบบฐาน – ตู – ยอด ตามแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของเฮย์ล์ (Hayes, 1991) และเคลน และคณะ (Klein Marvin L., et al., 1991) อ้างถึงในทรงศรี ภักดีวิสัยว่า รูปแบบของการอ่านส่วนใหญ่สามารถจัดได้เป็น 3 รูปแบบด้วยกันคือ

3.1 รูปแบบฐานยอดตู – ฐาน (Top – down - Theory)

เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงการอ่านว่าประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ ๆ หลายอย่าง เช่น สติปัญญา อารมณ์ ประสบการณ์ และความรู้ทางภาษาศาสตร์ วัฒนธรรมและเรื่องที่อ่าน ดังนั้น ทฤษฎีการอ่านจากยอดลงมาสู่ – ฐาน เกิดจากการที่ผู้อ่านนำประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับบทอ่าน หรือกล่าวได้ว่า การอ่านเริ่มต้นจากตัวผู้อ่าน ไม่ใช่เริ่มต้นจากบทอ่าน จากแนวคิดของทฤษฎีจากยอดลงมาสู่ – ฐาน ได้มีผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า ในกระบวนการอ่านจริงๆ นั้น ผู้อ่านไม่สามารถใช้ทฤษฎีเพียงทฤษฎีเดียวได้ ทฤษฎีจากยอดลงมาสู่ – ฐาน ไม่สามารถอธิบายกระบวนการอ่านได้อย่างสมบูรณ์ เพราะทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญเฉพาะกับสิ่งที่ผู้อ่านนำมาใช้ในการอ่าน ซึ่งได้แก่ ความรู้ ประสบการณ์ และอารมณ์ ดังภาพประกอบ 13

ภาพประกอบ 13 รูปแบบการอ่านแบบยอดสู่ - ฐาน

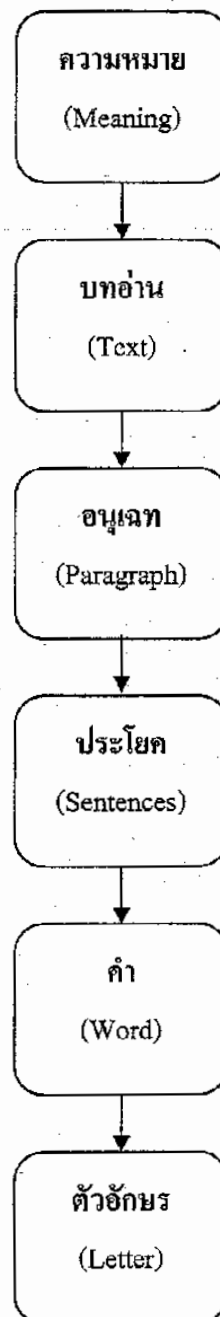

ที่มา : Reutel, Ray and Cooter, Robert (1992 : 36)

3.2 ทฤษฎีฐานสู่ - ยอด (Bottom-up Theory)

เป็นทฤษฎีที่เชื่อว่าบทอ่านเป็นส่วนประกอบสำคัญในกระบวนการอ่าน และการอ่านพัฒนาจากส่วนย่อยของภาษา (ตัวอักษร คำ โครงสร้างของประโยค) แล้วนำไปสู่ความหมาย กล่าวได้ว่า ทฤษฎีการอ่านแบบฐานสู่ - ยอด จะให้ความสำคัญกับลักษณะของบทอ่านเช่น ตัวอักษร คำ โครงสร้างของประโยค ดังภาพประกอบ 14

ภาพประกอบ 14 การอ่านตามแนวทฤษฎีฐานล่าง - ชด (Bottom - up Theory)

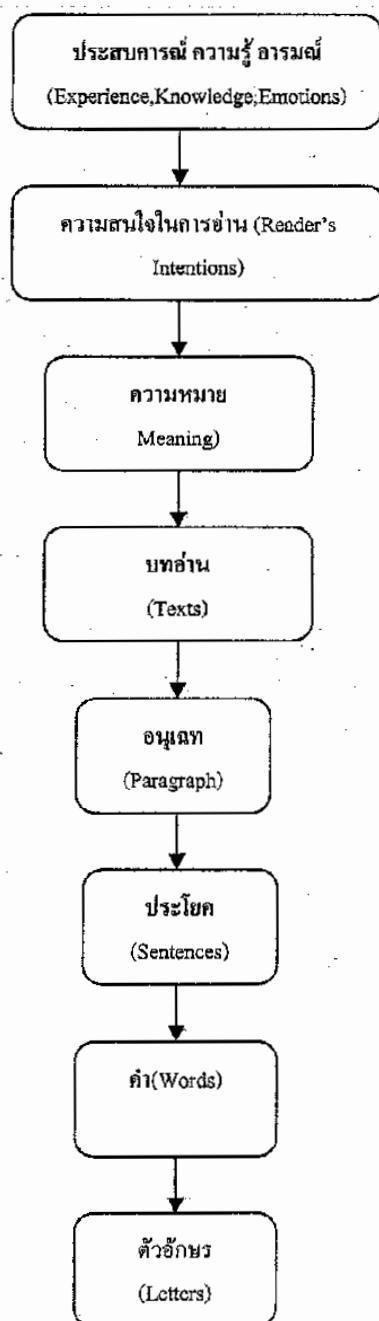

ที่มา : Reutel, Ray and Cooter, Robert (1992 : 36)

3.3 ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Theory)

ทฤษฎีการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์จะให้ความสำคัญทั้งทฤษฎีขอลงมาสู่ - ฐานและฐานสู่ - ยอด ดังนั้นทฤษฎีนี้จึงมีการเชื่อมโยงข้อคิดของทฤษฎีขอลงมาสู่ - ฐาน และฐานมาสู่ - ยอดเข้าด้วยกัน เป็นทฤษฎีการเชื่อมโยง โดยจะมองเห็นว่าผู้อ่านเริ่มต้นการอ่านจากการตั้งเกี่ยวกับบทอ่าน

ภาพประกอบ 15 ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์

4.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ณัฐยากร แก้วทงศ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแผนผังความคิดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่างกัน พบว่า

1. การอ่าน โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิดส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่าการอ่านแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3. ไม่มีปฏิกริยาร่วมระหว่างวิธีการอ่านและระดับความสามารถทางภาษา

ดวงพร จริจิตรไพบูลย์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษากลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน พบว่า

1. นักเรียนใช้กลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษด้านความรู้ความคิดมากที่สุด และใช้กลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษด้านอารมณ์และจิตใจน้อยที่สุด และเมื่อจำแนกตามความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำใช้กลวิธีเช่นเดียวกัน คือ ใช้กลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษด้านความรู้ความคิดมากที่สุด และใช้กลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษด้านอารมณ์และจิตใจน้อยที่สุด

2. นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ใช้กลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงและต่ำมีการใช้กลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษด้านความรู้ความคิด ด้านอภิปัญญา และด้านการชมเชย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทรงศรี ภัคติวิสัย (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของวิธีเสนอและกลวิธีเรียนต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนกลุ่มที่อ่านภาษาอังกฤษที่มีวิธีเสนอแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องการอ่านเรื่องวิธีเสนอแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องหลังการอ่านเรื่อง และวิธีเสนอเรื่องไม่มีแผนภูมิจัดระเบียบ โครงเรื่องประกอบ นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนกลวิธีการอ่านประกอบจินตภาพ และนักเรียนกลุ่มที่อ่านภาษาอังกฤษ ที่มีกลวิธีแบบการอ่านแล้วจดบันทึก มีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

พรรณศรี ปทุมสิริ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน พบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวันมีค่าสูงกว่า ค่าเฉลี่ยของ

คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2. คะแนนเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวันทั้ง 4 ด้าน คือ 1.) ความสามารถในการจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่อง 2.) ความสามารถในการเรียงลำดับเหตุการณ์ 3.) ความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูล และ 4.) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุกด้าน

ธิดารัตน์ สมานพันธ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ยุทธศาสตร์การเรียนรู้เมตาคอกนิชันกับวิธีสอนตามคู่มือครูพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ยุทธศาสตร์การเรียนรู้เมตาคอกนิชันและการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ยุทธศาสตร์การเรียนรู้เมตาคอกนิชันและการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลินพกา จิตรหลัง (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของวิธีเสนอให้เรียนและกลวิธีเรียนต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษพบว่า

1. นักเรียนกลุ่มที่อ่านภาษาอังกฤษที่มีวิธีเสนอแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่านเรื่อง วิธีเสนอแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องหลังการอ่าน และวิธีเสนอเรื่องไม่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องประกอบ นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนกลุ่มที่อ่านภาษาอังกฤษที่มีกลวิธีเรียนแบบการอ่านประกอบจินตภาพ และนักเรียนกลุ่มที่อ่านภาษาอังกฤษที่มีกลวิธีเรียนแบบการอ่านแล้วจดบันทึก มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน
3. มีกิจกรรมระหว่างวิธีเสนอให้เรียนกับกลวิธีการเรียน
 - 3.1 เมื่อให้นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีการอ่านประกอบจินตภาพและให้มีวิธีเสนอให้เรียนแตกต่างกัน กลุ่มที่มีวิธีเสนอแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่านมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่มีวิธีเสนอเรื่อง ไม่มีแผนภูมิจัดโครงเรื่องประกอบ
 - 3.2 เมื่อนักเรียนอ่านโดยการอ่านประกอบจินตภาพ กลุ่มที่มีวิธีเสนอแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องหลังการอ่านกับกลุ่มที่มีวิธีเสนอเรื่อง ไม่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องประกอบ มีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

3.3 เมื่อนักเรียนอ่านโดยวิธีการอ่านแล้วจดบันทึก และให้แต่ละกลุ่มมีวิธีเสนอให้เรียนแตกต่างกัน 3 วิธีดังกล่าวแล้วข้างต้น นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน

3.4 นักเรียนที่อ่านภาษาอังกฤษที่มีวิธีเสนอแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่าน และการอ่านประกอบจินตภาพ และกลุ่มที่อ่านภาษาอังกฤษที่มีวิธีเสนอแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องก่อนการอ่าน และการอ่านแล้วจดบันทึก มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

3.5 นักเรียนกลุ่มที่อ่านภาษาอังกฤษที่มีวิธีเสนอแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องหลังการอ่าน และการอ่านประกอบจินตภาพ และกลุ่มที่อ่านภาษาอังกฤษที่มีวิธีเสนอแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องหลังการอ่าน และการอ่านแล้วจดบันทึก มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

3.6 นักเรียนกลุ่มที่อ่านภาษาอังกฤษที่มีวิธีเสนอเรื่องไม่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องประกอบจินตภาพ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่อ่านภาษาอังกฤษที่มีวิธีเสนอเรื่องไม่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องประกอบ และการอ่านแล้วจดบันทึก

นิตยา ชัยสวัสดิ์ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการที่ผู้เรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่านด้วยตนเองที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความคงทนในการจำ พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจในภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความคงทนในการจำเนื้อเรื่องที่ได้อ่านของนักเรียนในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นุชจรี เสาวภาคย์ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของวิธีสอนแบบศูนย์การเรียนรู้และวิธีสอนตามคู่มือครูที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน พบว่า

1. นักเรียนที่เรียน โดยวิธีสอนแบบศูนย์การเรียนรู้และวิธีสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน
2. ไม่กิริยาร่วมระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ประพันธ์ ไชยณรงค์ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการนำเรื่องและตัวชี้หน้าที่มีความเข้าใจในการอ่าน พบว่า

1. นักเรียนที่อ่านเนื้อเรื่องที่มีการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ เนื้อเรื่องที่มีการนำเรื่องด้วยจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และเนื้อเรื่องที่มีการนำเรื่องด้วยแผนผังสรุปโยงเรื่อง มีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

2. นักเรียนที่อ่านเนื้อเรื่องที่มีตัวชี้หน้าแบบตีกรอบ และเนื้อเรื่องที่มีตัวชี้หน้าแบบขีดเส้นใต้ มีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

3. มีกิริยาร่วมระหว่างการนำเรื่องและตัวชี้หน้า

ผ่องศรี เกียรติภักดิ์ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของเพศเพื่อนช่วยสอน และวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า เพศหญิงและเพศชายของเพื่อนผู้ช่วยสอน มีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน ส่วนวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงานด้วยวิธีเพื่อนช่วยสอนตรวจงาน โดยแก้ไขข้อที่ผิด ทำเครื่องหมาย โดยแก้ไขข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายที่ถูกและบันทึกความเห็นและนักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงานด้วยวิธีนักเรียนตรวจเอง โดยแก้ไขข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น มีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

รัตนา วาพะวิฒนะ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการสอนตามรูปแบบอเมริกาที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โครงสร้างความรู้และเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบอเมริกา มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบอเมริกา มีคะแนนโครงสร้างความรู้เพิ่มขึ้นแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบอเมริกามีเจตคติต่อการอ่านแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ยุทธศาสตร์การเรียนรู้เมตาคอกนิชันและการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ยุทธศาสตร์การเรียนรู้เมตาคอกนิชันและการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิสากร พ่วงมา (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการให้ความร่วมมือต่อกลุ่มของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL – Plus กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วย KWL – Plus มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อัญชลี จิตต์โสภา (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีการชี้แนะ ที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุจิตรา บุญแก้ว (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาอิทธิพลของความรู้เดิม ซึ่งได้แก่ บริบท (ชื่อเรื่องและภาพ) ความชัดเจนของข้อความและความคุ้นเคย ต่อความเข้าใจข้อความและความคุ้นเคย ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ รวมทั้งการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างบริบท ความชัดเจนของข้อความและความคุ้นเคย ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า เฉพาะความคุ้นเคยเท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างบริบทกับความคุ้นเคยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างความชัดเจนของข้อความกับความคุ้นเคยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน แต่ไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างองค์ประกอบบริบท ความชัดเจนของข้อความและความคุ้นเคยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มะลิวัลย์ ค่ายสงคราม (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างทำแบบฝึกปฏิบัติกรอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยกับกระบวนการ โคสซ พบว่า นักเรียนที่ฝึกสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบโคสซ มีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นมากรกว่านักเรียนที่ฝึกอ่าน โดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติกรอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุนิ สิงประไพ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่อง และกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่อง พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องและกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่องไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เยี่ยมจิต บุรณ์โสภา (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนที่อิงแนวทฤษฎีอภิปัญญา กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่สอนโดยวิธีสอนอิงทฤษฎีแนวอภิปัญญา มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้เรียน โดยวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แหวววิภา ภักดีอาษา (2532 : 64 - 70) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษของสหวิทยาลัยรัตน โกสินทร์ ที่มีระดับ

ความสามารถทางภาษาอังกฤษและความรู้พื้นฐานในเรื่องที่อ่านต่างกัน แบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 31 คน โดยยึดคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่ให้อ่าน นักศึกษาทุกกลุ่มตั้งกล่าวทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีปฏิภริยาร่วมระหว่างพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่านกับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กาซิล (Khalil, 1990) ได้ศึกษาผลของความรู้เดิมเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของนักเรียน จำนวน 48 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ ปานกลาง และสูง และสำรวจเพื่อเลือกเรื่องที่คุ้นเคย 1 เรื่อง และเรื่องที่ไม่คุ้นเคย 1 เรื่อง ในแต่ละเรื่องแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ เรื่องที่มีข้อความยากและเรื่องที่มีข้อความง่าย ผลการวิจัยปรากฏว่า ระดับความสามารถในการอ่านมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเมื่ออ่านเรื่องที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม ส่วนความคุ้นเคยเรื่องที่อ่านและระดับความยากของข้อความไม่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

เจนกินส์ (Jenkins, 1988 : 775 - A) ได้ศึกษาผลของความสามารถทางภาษาอังกฤษกับความรู้เดิมที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่กับกลุ่มที่ไม่ได้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ โดยให้นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์และภาษาศาสตร์อ่านบทเรียน 4 บท ในหนังสือระดับปริญญาตรีและให้ตอบคำถามแบบปรนัยเพื่อวัดความเข้าใจในข้อความที่อ่าน บทเรียน 2 บท ต้องอาศัยความรู้เดิมของนักภาษาศาสตร์ ลักษณะคำถามมี 3 แบบ คือ ถามจากเนื้อเรื่องอย่างเดียว แบบถามทั้งจากข้อมูลในกลุ่มที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่และกลุ่มที่ไม่ได้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ แล้วทดสอบระดับสติปัญญา ตลอดจนแบบทดสอบวัดความถนัดในการพูดของทั้งสองกลุ่ม ผลการวิจัยปรากฏว่า ความรู้เดิมมีบทบาทสำคัญกว่าความสามารถทางภาษา นักศึกษาที่มีความรู้เดิมสูงมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงเพราะมีความคุ้นเคยอยู่แล้ว ไม่ว่าจะมีความสามารถทางภาษามากหรือน้อยก็ตาม แต่เมื่อต้องอ่านบทเรียนที่ไม่คุ้นเคยแล้วนักศึกษาที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ มีคะแนนความเข้าใจสูงกว่านักศึกษาที่พูดภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สอง แต่มีคะแนนจากคำถามที่ต้องอาศัยข้อมูลความรู้เดิมในเรื่อง ไม่แตกต่างทั้งสองกลุ่ม สติปัญญาและความถนัดทางการพูดมีบทบาทสำคัญเมื่อนักศึกษามีความรู้เดิมต่ำ แสดงว่า อิทธิพลของความรู้เดิมที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางภาษามีบทบาทในการอ่านเมื่อนักศึกษามีความรู้เดิมอยู่แล้ว

การ์เรลล์ (Carrell, 1983 : 183 - 207 อ้างถึงในชุดิมา แทน ัญญลักษณ์ 2539 : 34) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลขององค์ประกอบ 3 ประการของความรู้เดิมซึ่งได้แก่ บริบท (ชื่อเรื่องและภาพ) ของเรื่องที่อ่าน ความชัดเจนของข้อความในเรื่องและความคุ้นเคยในเนื้อหาที่อ่านที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน กับผู้อ่านที่เป็นเจ้าของภาษาและผู้อ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่พูดภาษาอังกฤษ เป็นภาษาแม่ที่เรียนระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเซาเทิร์นฮิลลินอยส์ จำนวน 48 คน ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่มีความสามารถระดับสูง จำนวน 66 คน และผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่มีความสามารถระดับปานกลาง จำนวน 42 คน หลังจากกลุ่มตัวอย่างได้อ่านเรื่องที่กำหนดแล้ว ทำการวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยให้ผู้อ่านเขียนระลึกข้อความ เป็นภาษาอังกฤษ ผลปรากฏว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวกับบริบท ความชัดเจนของข้อความและความคุ้นเคย มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา แต่ตัวแปรที่ 3 ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันและสำหรับผู้อ่านที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาแล้ว ความคุ้นเคยในเรื่องที่อ่านเฉพาะ ของกลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ที่มีความสามารถในระดับสูงเท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่มีสามารถระดับปานกลาง ถึงแม้ว่าองค์ประกอบที่ 3 ไม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน แต่พบว่าผู้อ่านสามารถระลึกข้อความในเรื่องที่มีข้อความชัดเจน ได้มากกว่าเรื่องที่ไม่ชัดเจน

จากงานวิจัยจะเห็นได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน ได้รับอิทธิพลจากแหล่งต่าง ๆ เช่น ความรู้เดิม ความคุ้นเคยกับผู้เรียน ความคุ้นเคยทางวัฒนธรรม อนึ่งความเข้าใจในการอ่านอาจเกิดขึ้นได้จากวิธีสอน ซึ่งวิธีการสอนหนึ่งที่ทันสมัยและน่าจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอันจะนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจก็คือ การสอนแบบสตอรี่ไลน์ นอกจากจะเป็นการสอนตามแนวคิดการบูรณาการแล้วยังทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ คิดว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องของชีวิตที่จำเป็นจะต้องเรียนรู้ เปรียบได้กับลมหายใจ เพราะเป็นสิ่งจำเป็นที่ขาดไม่ได้ที่จะใช้เป็นสื่อกลางที่ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ตลอดชีวิตของผู้เรียนได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการสอนแบบสตอรีไลน์ และรูปแบบการเรียนรู้ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. เพื่อศึกษาว่าผลของการสอนแบบสตอรีไลน์ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหรือไม่
2. เพื่อศึกษาว่าผลของการสอนแบบปกติส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหรือไม่
3. เพื่อศึกษาว่ารูปแบบการเรียนรู้ไคเวอร์เจอร์ (Diverger) ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหรือไม่
4. เพื่อศึกษาว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบคอนเวอร์เจอร์ (Converger) ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหรือไม่

สมมติฐานการวิจัย

1. การสอนแบบสตอรีไลน์ และการสอนแบบปกติส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน
2. รูปแบบการเรียนรู้แบบไคเวอร์เจอร์ และแบบคอนเวอร์เจอร์ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความสำคัญและประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ด้านความรู้
 - 1.1 เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยของการสอนแบบสตอรีไลน์และการสอนแบบปกติไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 1.2 เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบไคเวอร์เจอร์และแบบคอนเวอร์เจอร์ไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ และช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.3 ทำให้ทราบว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบใดส่งผลต่อความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

2. ด้านการนำไปใช้

2.1 ช่วยให้ผู้สอนนำรูปแบบการสอนแบบที่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

2.2 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์สำหรับผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

2.3 เพื่อให้ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาภาษาอังกฤษได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงในการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษ

2.4 เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมสำหรับผู้สนใจต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 5,392 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุราษฎร์ธานีเขต 1 ประกอบด้วยอำเภอเมือง อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอเกาะสมุย อำเภอเกาะพะงัน และอำเภอดอนสัก

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 120 คน ของโรงเรียนเมืองสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุราษฎร์ธานีเขต 1

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ในวิชา ดE 32102 ภาษาอังกฤษ 2 ประกอบด้วยแผนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ จำนวน 5 แผน และแผนการสอนแบบปกติ จำนวน 5 แผน ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 60 นาที

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

4.1.1 รูปแบบการสอนจำแนกได้ 2 ระดับ คือ

4.1.1.1 รูปแบบการสอนแบบสตอรี่ไลน์ (Storyline Teaching Method)

4.1.1.2 รูปแบบการสอนแบบปกติ (Traditional Teaching Method)

4.1.2 รูปแบบการเรียนรู้ จำแนกเป็น 2 ระดับ คือ

4.1.2.1 รูปแบบการเรียนรู้แบบไดเวอร์เจนท์ (Diverger Learning Style)

4.1.2.2 รูปแบบการเรียนรู้แบบคอนเวอร์เจนท์ (Converger Learning Style)

4.2 ตัวแปรตาม คือ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ (English Reading Comprehension)

5. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นเรื่องที่ผู้วิจัยคัดเลือกจากเอกสาร วารสาร และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนพบเห็นในชีวิตประจำวัน โดยพิจารณาให้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับในวิชา ตี 32102 ภาษาอังกฤษ 2 ประกอบด้วยเรื่อง I want to be a manager, Favorite pastimes, Is there any pizza ?, Was the game exciting ?, I'm worried because..... ซึ่งเหมาะกับระดับความสามารถโดยทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline Teaching Method) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่อาศัยการผูกเรื่องเข้าด้วยกันเป็นตอน ๆ ให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์ เรียกว่า สตอรีไลน์ หรือการกำหนดเส้นทางการเดินเรื่อง โดยแต่ละตอนใช้คำถามหลัก (Key Question) เป็นตัวนำไปสู่กิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนทำกิจกรรมอย่างหลากหลาย และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง (Constructivism) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดประสบการณ์ตรง ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลายและต่อเนื่อง บูรณาการประสบการณ์ ทักษะการวิเคราะห์ จินตนาการ การตัดสินใจ ตลอดจนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดเส้นทางการเดินเรื่องให้เหมาะสม

ครูวิเคราะห์จุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร และเลือกหัวเรื่องให้สอดคล้องกับ เนื้อหาสาระของหลักสูตรที่ต้องการให้ผู้สอน ได้เรียนรู้ ประกอบด้วย 4 องค์กร (Episode) หรือตอนด้วยกัน คือ ฉาก ตัวละคร วิถีชีวิตและเหตุการณ์ในแต่ละตอน ผู้สอนกำหนดประเด็นหลักขึ้นมา เพื่อตั้งเป็นคำถาม ทำให้ผู้เรียนศึกษาหาคำตอบ

ขั้นที่ 2 ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

โดยที่ครูทบทวนความรู้เดิม และจัดฉากเป็นตัวเปิดเรื่องให้ผู้เรียนทราบที่กำลังมีประสบการณ์ใหม่ ๆ เกิดขึ้น โดยใช้คำถามหลัก (Key Question) ในฉากอาจจะระบุ สถานที่ เวลา และสิ่งแวดล้อม

2. ชั้นแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ (5 นาที)

ครูเป็นผู้แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

3. ชั้นดำเนินการสอน (35 นาที)

ครูผู้สอนจะใช้คำถามเป็นตัวนำเรื่อง (Key question) เพื่อจะให้นักเรียนทราบว่า มีสิ่งแวดล้อม หรือบริบทใดเข้ามาเกี่ยวข้องกับบ้าง เช่น คน สัตว์ สิ่งของหรือสิ่งแวดล้อมก็ได้ เป็นต้น

4. ชั้นวิเคราะห์สรุป (10 นาที)

โดยที่ครูใช้คำถามนำ เพื่อเปิดประเด็นให้นักเรียนวิเคราะห์ตัวละครในเรื่อง ตลอดจนอภิปรายประเด็นที่สำคัญและสงสัย

ขั้นที่ 3 การประเมินผล (5 นาที)

เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนที่จะต้องช่วยกันประเมินผลการเรียนการสอนว่าผ่านหรือไม่ผ่านอย่างไร และจะต้องปรับปรุงตรงส่วนใดบ้าง โดยที่ครูผู้สอนใช้การประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic assessment) เช่น การสังเกต การบันทึก และการรวบรวมข้อมูลจากผลงานและการร่วมกิจกรรมของผู้เรียน เป็นต้น

2. การสอนแบบปกติ (Traditional Teaching Method) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคู่มือครู ที่ให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า หาคำความรู้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

เป็นการจัดสถานการณ์ให้นักเรียนความพร้อม ใจความสนใจ และทบทวนความรู้พื้นฐานให้นักเรียน

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ (5 นาที)

ครูเป็นผู้แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 3 กิจกรรมการเรียนการสอน (35 นาที)

1. ขั้นอภิปรายก่อนการสอน (Pre – discuss Teaching) เป็นขั้นที่ผู้สอนใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนอยาก رؤ้อยากเห็น ทิศสงสัย แนะนำแนวทางให้ผู้เรียนหาคำตอบ ตลอดจนให้คำแนะนำในการทำกิจกรรม

2. ขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน (Activity instruction Period) เป็นขั้นที่ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรม ผู้สอนคอยควบคุมให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด กระตุ้นสนับสนุน ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน

3. ขั้นอภิปรายหลังการเรียนการสอน (Post – discuss Teaching) เป็นขั้นที่ผู้สอนใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ข้อมูลจากการทำกิจกรรมสรุปเป็นหลักการ กฎเกณฑ์ และทฤษฎีต่าง ๆ

คำถามจะคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้อยากเห็น มีแนวคิดที่กว้างขวางขึ้น และมีการอภิปรายข้อเสนอแนะที่เกิดจากการเรียนการสอน

ขั้นที่ 4 ขั้นการประเมินผล (15 นาที)

เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินผลการสอนว่าผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ และจะต้องเพิ่มเติมและปรับปรุงเพิ่มเติมส่วนใดบ้าง

3. รูปแบบการเรียนรู้ (Learning Styles) หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงวิธีที่ผู้เรียนแต่ละคนชอบและปฏิบัติมากกว่า ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ การฝึก หรืออบรมที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนใช้ในการแก้ปัญหา ตลอดจนมีการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางด้านการเรียนการสอน ในที่นี้ผู้วิจัยยึดแนวคิดของ โคล์บ์ ซึ่งแบ่งรูปแบบการเรียนรู้ออกเป็น 4 รูปแบบในที่นี้ผู้วิจัยสนใจจะศึกษาเพียง 2 รูปแบบด้วยกันคือ (ประสาท อิศระปริดา, 2535 : 184 – 189)

1. รูปแบบการเรียนรู้แบบไดเวอร์เจอร์ (Diverger Learning Style) หมายถึง ลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชอบใช้ทักษะการสังเกตและการคิด ไตร่ตรอง มีความสามารถในการรับรู้ และสามารถสร้างจินตนาการต่างๆ ด้วยตนเอง ชอบใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล ชอบหรือถนัดที่จะทำงานกับบุคคลมากกว่าวัตถุ และชอบการทำงานที่ต้องใช้ความคิดเป็นอย่างยิ่ง

2. รูปแบบการเรียนรู้แบบคอนเวอร์เจอร์ (Converger Learning Style) หมายถึง ลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความสามารถในการปฏิบัติ ชอบใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการเรียนรู้ ชอบใช้เหตุผลมากกว่าที่จะใช้อารมณ์ ชอบทำงานกับวัตถุมากกว่าบุคคล และมีสมาธิสูง

4. แบบสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Styles Inventory) หมายถึง ชุดของข้อคำถามที่ใช้ในการตรวจสอบรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของ โคล์บ์ เป็นแบบสำรวจที่ใช้เพื่อแยกผู้เรียนออกเป็น 4 ลักษณะด้วยกัน กล่าวคือ แบบไดเวอร์เจอร์ (Diverger) แบบแอสซิมิลเลเตอร์ (Assimilator) แบบคอนเวอร์เจอร์ (Converger) และแบบแอดคอมมอดเอเตอร์ (Accommodator)

5. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ (English Reading Comprehension) หมายถึง ความสามารถในการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งเกิดจากกระบวนการทางด้านสติปัญญา เกิดจากการที่ผู้อ่านได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบทอ่านหรือเนื้อหาที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่อ่าน โดยผ่านกระบวนการเลือก และตัดสินใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้ได้ถูกต้องตรงกัน และดูได้จากคะแนนของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัย

สร้างขึ้น หลังจากที่คุณเรียนได้รับการสอนแบบสตอรีไลน์และวิธีสอนแบบปกติในวิชา คE 32102 ภาษาอังกฤษ 2 ตามเงื่อนไขการทดลอง แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจในระดับข้อเท็จจริง (Factual Level) หมายถึง ความเข้าใจข้อมูลที่กล่าวไว้ ตรงกับในเรื่องที่ได้อ่าน ประกอบด้วย การรู้ความหมายของคำ การจับใจความสำคัญ การหา รายละเอียด การเรียงลำดับเหตุการณ์ การบอกสถานที่ และการปฏิบัติตามคำแนะนำ

2. ความเข้าใจในระดับตีความ (Interpretive Level) หมายถึง ความเข้าใจข้อมูลที่ไม่ได้ กล่าวโดยตรงในเนื้อเรื่องที่อ่าน แต่จะใช้ความสามารถในการสรุปอ้างอิงและลงความเห็นซึ่ง ประกอบด้วย การสรุปความ การทำนาย การประยุกต์ การเปรียบเทียบข้อมูลและลงความเห็น

3. ความเข้าใจในระดับวิเคราะห์ (Critical Level) หมายถึง ความสามารถในการ เปรียบเทียบคุณค่า ความถูกต้อง และความสัมพันธ์ของสิ่งที่อ่าน ด้วยเกณฑ์เฉพาะที่กำหนดขึ้น โดย อาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน

6. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน (English Reading Comprehension Test) หมายถึง ชุดของข้อสอบที่คุณวิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยใช้วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

6.1 ความเข้าใจในระดับข้อเท็จจริง (Factual Level) หมายถึง ความเข้าใจข้อมูลที่กล่าวไว้ ตรง ๆ ในเนื้อเรื่องที่อ่าน ประกอบด้วย การรู้ความหมายของคำ การหาใจความสำคัญ การหา รายละเอียด การเรียงลำดับเหตุการณ์ การบอกสถานที่ และการปฏิบัติตามคำแนะนำ

6.2 ความเข้าใจในระดับตีความ (Interpretative Level) หมายถึง ความเข้าใจข้อมูลที่ไม่ได้ กล่าวไว้โดยตรงในเนื้อเรื่องที่อ่าน แต่จะใช้ความสามารถในการสรุปอ้างอิงและลงความเห็น ซึ่งประกอบด้วย การสรุปความ การทำนายผลที่จะตามมา การประยุกต์ใช้ และการเปรียบเทียบ ข้อมูล

6.3 ความเข้าใจในระดับวิเคราะห์ (Critical Level) หมายถึง ความสามารถในการ เปรียบเทียบคุณค่า ความถูกต้อง และความสัมพันธ์ของสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ เดิมของผู้อ่าน

7. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองสุราษฎร์ธานี อำเภอ เมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งกีดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานีเขต 1